

Prošla jsem branou,
portálem noci plným hvězd,
ladným krokem jako dáma.
Zůstal jsi stranou
a já teď nevím, která z cest
je ta správná, proto váhám.
Vím jen, že možná dozrál čas.
Do výhně té noci své tělo nejspíš přihodím.

Proč mám ten pocit,
že jenom víříš kolem prach,
vždyť ty nežádáš o radu.
Žár letní noci
už nejspíš roztavil tvůj strach
vždyť ty nevěříš na zradu.
Nic na tom nejspíš nezměním.
Do výhně té noci své tělo beztak přihodíš.

Jediná slza nalomí černou pátěř tmy-
-zážeh první noci.
Velkej třesk ticho prolomí a potom vzápětí
zastaví se čas.
První hřích z krve prolitý a bolest závratí-
-záblesk smutku v očích.
Třpytivý slzy odlitý, jak slova závěti
z ohořelých řas.

Jeden by řekl, docela všední letní noc.
Nebýt toho, co se stalo poprvé.

Protančím branou
a chci mít oči dokořán,
abych našla, co mi chybí.
Zůstanu stranou.
Málo mi zbývá z ostrých hran,
už moc nevěřím na sliby.
Nic na tom nejspíš nezměním,
do výhně té noci
své tělo beztak přihodíš.

Jediná slza nalomí černou pátěř tmy-
-zážeh první noci.
Velkej třesk ticho prolomí a potom vzápětí
zastaví se čas.
První hřích z krve prolitý a bolest závratí-
-záblesk smutku v očích.
Třpytivý slzy odlitý, jak slova závěti
z ohořelých řas.

Jeden by řekl, docela všední letní noc.
Nebýt toho, co se stalo poprvé.